

har løst problemerne omkring alle disse affaldsmængder.

Vi står i dag med uløste problemer på affaldsområdet, der er større og mere komplekse end nogen sinde, og derfor må vi naturligvis tænke i nye løsningsmodeller som alternativer eller som supplement til de gammelkendte. Men selv om det er regeringens politik, der har ført til det stigende affaldsproblem, hvad der ikke er nogen tvivl om, er det, som om det kniber gevaldigt med bud fra den samme regering ikke alene på at løse de stigende problemer i forhold til den gamle målsætning, men også i forhold til de mange nye, der er kommet til.

Det er efterhånden en kendt sag, at vi står med megaproblemer omkring affaldet fra de kulfyrede kraftvarmeværker, og problemerne omkring en stigende mængde teknologisk affald trænger sig bestemt også på, ligesom der ikke just anvises de bedste løsninger med hensyn til tungmetaller og andet miljøfarligt affald.

Vi har i Danmark verdens måske mest miljøbevidste befolkning, som ministeren også skriver i sin redegørelse. Denne bevidsthed og motivation skal vi blive ved med at styrke gennem en politik, der fortsat har genanvendelse, men også total miljøaflastning som sit mål.

Det er vigtigt, at vi ikke laver forsøg med opdeling af affald, der efterfølgende blandes sammen og brændes. Det er demoraliserende for folks opfattelse af miljøbevidsthed. Når vi skal lave adfærdsregulering eller indføre afgifter, er det også vigtigt, at det sker på en måde, der ikke blot flytter problemerne. Hvis det politiske system er dygtigt nok, kan vi gennem en bedre affaldssortering få et bedre miljø og mindre vores totale ressourceforbrug.

Her ser det ud, som om der er meget at hente. Tallene taler for sig selv. Vi har set en stigning på over 10 pct. af affaldet på et enkelt år. Vi producerer i dag, som det også er sagt, 12,9 mio. ton affald; det er mere end to ton affald pr. person pr. år. Men for alle kategorier har vi set en stigning: på dagrenovation, storskrald, haveaffald, fremstilling, byggeri osv.

For nogle kategorier er der naturligvis tale om en stigning, der er større end for andre, men for alle kategorier er der tale om en stigning. Alligevel skriver ministeren i sin redegørelse, at målene for handlingsplanen for år 2000 er nået. Jeg gad nok se den private virksomhed, der vil le overleve med den forklaring.

Man kan jo ikke sige, at målet er nået, når affaldsmængderne er steget så kolossalt. Mini-

sterens mål var nået i forhold til en målsætning om maksimal affaldsproduktion på 9,8 mio. ton, men det er meget længe siden, det var et realistisk mål. Det er som før nævnt 12,9 mio. ton, og derfor er det – for nu at sige det lidt mildt – lidt søgt, når miljøministeren på dette område vil fremstille sig selv i et særlig miljøvenligt lys.

Jeg vil sige til miljøministeren, at vi skal have affaldsmængderne ned, jo før, jo bedre. Derfor ser vi også meget gerne, at vi nu gør brug af alternativer, i særdeleshed i forhold til den stigende mængde elektronisk affald, der indeholder både miljøfremmede og farlige stoffer. Her kunne man for alvor få en miljøeffekt frem, hvis man ville opstille mål og udlicitere opgaverne.

Vi ved, det er kompliceret i de fleste tilfælde, og derfor må løsningen selvfølgelig være at finde veje til at løse problemerne for de bjerge af gamle fjernsyn, gamle biler og anden elektronik, vi har liggende, og samtidig befordre en forskning i det, der vist hedder teknisk raffinering, som kan sikre fremtidige elektroniske og mekaniske brugsgenstande.

Ministeren skriver i sin redegørelse, at et af målene med hensyn til at reducere affaldet er at bryde sammenhængen mellem vækst og stigende affaldsmængder. Det synes jeg lyder utrolig spændende. Jeg kunne også høre, at SF-ordføreren var inde på de tanker. Men vi savner alligevel i redegørelsen lidt overvejelser om, hvordan det skal gøres, så hvis ministeren kunne forklare lidt mere om det, vil vi være meget lydhøre.

Afgifter er vejen frem for en socialdemokratisk minister. Ministeren har haft en arbejdsgruppe til at finde ud af, hvordan man kunne indføre den administrerbare emballageafgift, som regeringen vedtog sammen med venstre-fløjen og CD i forbindelse med finansloven.

Ministeren vil ændre afgiften fra det volumenbaserede til det vægtbaserede. Det bliver ganske interessant at se, hvordan det ender.

Men det er også lidt interessant, at ministerens arbejdsgruppe om emballageafgift skriver, at det ikke på nuværende tidspunkt er muligt at foretage en konkret vurdering af, hvorvidt emballageafgifter vil være i overensstemmelse med reglerne i EU. Fra Venstres side vil vi altså ikke stiltiende acceptere en ny konfrontation med EU på det her område.

Vi er også forundret over redegørelsens affejning af de frivillige aftalers effekt og synes da ikke, at f.eks. spørgsmålet om PVC har været et stort problem, der berettiger til kritik.